

**YARGITAY
10. HUKUK DAİRESİ**

Esas No. 2012/10406
Karar No. 2012/11315
Tarihi: 12.06.2012

İlgili Kanun / Madde
5510.S.SGK/107

-
- ***MALÜLLÜK KARARINA İTİRAZ SÜRECİ***
-

ÖZETİ:

Öncelikle vurgulanmalıdır ki; 506 sayılı Kanunun 109'uncu maddesinde, Kurumca verilen karara ilgililer tarafından itiraz edildiği takdirde, durumun Sosyal Sigorta Yüksek Sağlık Kurulu'nca karara bağlanacağı açıklanmış ise de, ilgilinin bu aşamada itiraz hakkını idari makama karşı kullanmadan, bir başka anlatımla, anılan Kurul'a gidilmeden doğrudan dava açıp yargı yoluna başvurma, görülmekte olan davada da malûllük ile ilgili karara itiraz etme hakkı bulunmaktadır. Böylelikle mahkeme önüne gelen uyuşmazlığın ise, Anayasa'nın 141'inci maddesinin son fıkrasında yazılı olan, "davaların en az giderle ve mümkün olan çabuklukla sonuçlandırılması, yargının görevidir" hükmüne göre ve sözü edilen 109'uncu maddede öngörülen prosedür işletilerek çözümlenmesi gerekmektedir. 5510 sayılı Kanunun uygulanmasından kaynaklanan tıbbi uyuşmazlıkları gideren makam konumundaki Sosyal Sigorta Yüksek Sağlık Kurulu'nun aldığı kararın Sosyal Güvenlik Kurumu hakkında mutlak surette bağlayıcı olduğu, diğer ilgililer yönünden ise herhangi bir bağlayıcılığının bulunmadığı belirgin olup, yargı aşamasında ilgililerce Kurul kararına itiraz edildiği takdirde Adli Tıp Kurumu Başkanlığı veya Tıp Fakültelerinin ilgili kürsü konseylerinden Sosyal Sigorta Sağlık İşlemleri Tüzüğü çerçevesinde rapor alınması, 28.06.1976 gün ve 1976/4-6 sayılı Yargıtay İçtihadı Birleştirme Büyük Genel Kurulu Kararı gereğidir. Buradaki "ilgililer" sözcüğü, sigortalı, hak sahibi, işveren, hukuki yararı bulunmak kaydıyla Kurum kararından etkilenen başka kişileri içermektedir. Bununla birlikte, yasama organınca kabul edilen 2659 sayılı Adli Tıp Kurumu Kanununun 15'inci maddesiyle Adli Tıp Genel Kurulu'na verilen,

inceleme ve kesin olarak karara bağlama görev ve yetkisi, kuşkusuz, bu tür uyuşmazlıkların sürekli itiraz yolu kullanılarak sürüp gitmesini önleme ve bir an önce en geniş katılımlı bir kurul kararı ile çekişmeyi sona erdirme amacını taşımakta olup, bu kapsamda, Adli Tıp Kurumu Başkanlığı'nın ilgili ihtisas kurulu ile üniversitelerin tıp fakülteleri ilgili bilim dalı başkanlıklarınca düzenlenen raporlar arasında beliren çelişkinin Adli Tıp Kurumu Başkanlığı Adli Tıp Genel Kurulu tarafından giderilip kesin olarak karar bağlanması da zorunludur.

Dava, aksine Kurum işleminin iptali ve maluliyetin aylığı almaya hak kazandığının tespiti istemine ilişkindir.

Mahkeme, Adli Tıp Kurumu 3. İhtisas Kurulunun raporunu esas alarak davacının maluliyet oranının % 65 olduğuna ve maluliyet aylığına hak kazandığının tespitine hükmetmiştir.

Hükmün, davalı Kurum vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine, temyiz isteğinin süresinde olduğu anlaşıldıktan ve Tetkik Hâkimi Esin Zeynep Sarıtepe tarafından düzenlenen raporla dosyadaki kâğıtlar okunduktan sonra işin gereği düşünüldü ve aşağıdaki karar tespit edildi.

Somut olay incelendiğinde; davacının, 506 sayılı Yasa kapsamında 10.11.1976-01.10.2006 tarihleri Arasındaki muhtelif işyerlerindeki hizmet süresi ve askerlik borçlanması dahil toplam 1852 sigortalılık süresinin bulunduğu, 19.10.2005 tarihinden itibaren çeşitli tarihlerde davalı kuruma müracaat ederek malul durumda olduğunu, çalışma gücünün 2/3'den fazlasını kaybettiğini belirterek maluliyet aylığı bağlanmasını talep ettiği, ancak davalı kurum davacının çalışma gücünün 2/3'ünü kaybetmediğinin tespit edildiğini belirterek maluliyet aylığı bağlanma talebini reddettiği, iş bu dava ile aksine Kurum işleminin iptali ve maluliyetin aylığı almaya hak kazandığının tespitinin istenildiği anlaşılmaktadır.

Mahkemece; Adli Tıp 3. İhtisas Kurulunu'dan 25.05.2011 tarih ve 4774 Karar sayılı rapor alınmış olup, bu raporda, Balthazard formülüne göre %56,96"Yaşma göre %65.0 oranında meslekte kazanma gücünden kaybetmiş sayılacağına bildirilmesi ile bu rapor esas alınarak , davacının %65 oranında malul olduğu, bu nedenle maluliyet aylığı almaya hak kazandığı tespitine karar verilmiş olduğu anlaşılmaktadır.

Sosyal Sigorta Yüksek Sağlık Kurulu'nun 26.08.2009 tarih ve 2009/205 Esas, 67/4707 Karar sayılı raporunda, davacının, "Sosyal Sigorta Sağlık İşlemleri Tüzüğü çerçevesinde çalışma gücünün 2/3'ünü kaybetmemiş olduğundan malûl sayılmayacağına" tespit edildiği; Adli Tıp Kurumu 3. İhtisas Kurulunun 25.05.2011 tarih ve 4774 Karar sayılı raporunda ise, davacının, "Sosyal Sigorta Sağlık İşlemleri Tüzüğü hükümlerinden yararlanılarak Balthazard formülüne göre %56,96" Yaşına göre %65.0 oranında meslekte kazanma gücünden kaybetmiş sayılacağına tespit edildiği anlaşılmaktadır.

Uyuşmazlık konusunun aydınlatılıp çözüme kavuşturulabilmesi amacıyla yasal mevzuatın geniş kapsamıyla irdelenmesi gerekmektedir. Davanın yasal dayanaklarından olan 506 sayılı Kanunun "Kimlerin malûl sayılacağı" başlığını taşıyan 53'üncü maddesinde, Kurum hastanelerince düzenlenecek yöntemine uygun sağlık kurulu raporları ve dayanağı tıbbi belgelerin incelenmesi sonucu çalışma gücünün en az 2/3'ünü yitirdiği Kurumca saptanan sigortalının malûllük sigortası bakımından malûl sayılacağı belirtildikten sonra "Malûllük aylığından yararlanma şartları" başlıklı 54'üncü maddesinde, sigortalının malûllük aylığından yararlanabilmesi için gereken koşullar sıralanmıştır. Bununla birlikte, yasama organınca kabul

edilen 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 01.10.2008 tarihinde yürürlüğe giren "Malûl sayılma" başlığını taşıyan 25'inci maddesinde ise, sigortalının istemi üzerine Kurumca yetkilendirilen sağlık hizmeti sunucularının sağlık kurullarınca yöntemine uygun düzenlenecek raporlar ve dayanağı tıbbi belgelerin incelenmesi sonucu, çalışma gücünün en az %60'ını kaybettiği Kurum Sağlık Kurulu'nca belirlenen sigortalının malûl sayılacağı açıklanıp, "Malûllük sigortasından sağlanan haklar ve yararlanma şartları" başlıklı 26'ncı maddesinde malûllük aylığı bağlama koşulları, anılan 54'üncü madde düzenlemesinden farklı olarak hüküm altına alınmıştır.

Diğer taraftan 506 sayılı Kanunun; "Raporlar" başlığını taşıyan 109'uncu maddesinde, bu Kanunun uygulanmasında; sigortalıların malûllük durumlarının saptanmasında, Kurum sağlık tesisleri sağlık kurullarınca verilecek raporlarda belirtilen hastalık ve arızaların esas tutulacağı, raporları yeter görülmeyen ilgililerin Kurumca yeniden muayene ettirilebilecekleri, ilgililerin durumlarının tespitinde son muayene raporunun esas tutulacağı, yukarıda belirtilen raporlar üzerine, Kurumca verilen karara ilgililer tarafından itiraz edilirse, durumun Sosyal Sigortalar Yüksek Sağlık Kurulunca karara bağlanacağı; "Sosyal Sigorta Yüksek Sağlık Kurulu" başlıklı 129'uncu maddesinde, bu Kanunda yazılı olan görevleri yerine getirmek üzere Sosyal Sigorta Yüksek Sağlık Kurulu kurulacağı, Kurulun, mesleki bilgi ve deneyime dayalı konularda bilirkişi sıfatıyla, ayrıca, mahkemelerden gelen ve bilirkişi sıfatıyla rapor düzenlenmesi istenilen dava dosyaları hakkında, bu Kanunun uygulanmasından kaynaklanan görevlerle sınırlı olmak kaydıyla gerekli incelemeleri yaparak görüş bildireceği; "Tüzük ve yönetmelik" başlığını taşıyan 135'inci maddesinde, sigortalıların hangi hallerde çalışma gücünün en az üçte ikisini yitirmiş sayılacaklarının Kurumca hazırlanacak yönetmelikler ile belirleneceği bildirilmiştir. 5510 sayılı Kanunun 01.10.2008 günü yürürlüğe giren "Sosyal Sigorta Yüksek Sağlık Kurulu" başlığını taşıyan 58'inci maddesinde ise, bu Kanunda yazılı olan görevleri yerine getirmek üzere branşları Kurum tarafından belirlenecek uzman hekimlerden oluşan Sosyal Sigorta Yüksek Sağlık Kurulu kurulacağı, Kurulun, sigortalılar hakkında görev malûllük derecesi, iş kazası ve meslek hastalığı sonucu sürekli iş göremezlik derecesi tespiti ile çalışma gücünün maluliyeti gerektirecek derecede kaybına ilişkin Kurumca verilen kararlardan itiraza konu olanları inceleyerek karara bağlayacağı, Kurulun, bu Kanunda yazılı görevlerle sınırlı olmak kaydıyla, mahkemelerden gelen ve bilirkişi sıfatıyla rapor düzenlenmesi istenilen dava dosyaları hakkında, gerekli incelemeleri yaparak görüş bildireceği, Kurulun görev, yetki, çalışma usûl ve esasları ile bu maddenin uygulanmasına ilişkin diğer usûl ve esasların, Kurum tarafından çıkarılacak yönetmelikle düzenleneceği açıklanmıştır. Anılan maddeye dayanılarak Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından hazırlanıp 11.10.2008 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanarak 01.10.2008 gününden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe giren Sosyal Sigorta Yüksek Sağlık Kurulunun Görev, Yetki, Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliği'nin 7'nci maddesinde de söz konusu Kurulun, sigortalıların çalışma gücü kaybına ilişkin düzenlenmiş sağlık kurulu raporları ve diğer belgelere dayanılarak Kurum Sağlık Kurulunca verilen kararlar ile malûl durumdaki sigortalıların başka birisinin sürekli bakımına muhtaç olup olmadığına ilişkin Kurum Sağlık Kurulunca verilen kararlara karşı ilgililerin itirazlarını ve Kanunla ve diğer mevzuatla Kurum Sağlık Kuruluna verilen görevler üzerine düzenlenen kararlara yapılan itirazları inceleyip karara bağlamak görevinin bulunduğu hüküm altına alınmıştır.

Bununla birlikte; Bakanlar Kurulu'nca kabul edilip 22.06.1972 tarihinde Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Sosyal Sigorta Sağlık İşlemleri Tüzüğü'nde, sigortalıların hangi hallerde çalışma gücünün en az üçte ikisini yitirmiş ve hangi hallerde başka birinin sürekli bakımına muhtaç durumda sayılacakları, 506 sayılı Kanunun 129'uncu maddesi gereğince kurulan Sosyal Sigorta Yüksek Sağlık Kurulu'nun, sözü edilen Kanunda belirtilenler dışında kalan ve bu Kanunun uygulanması ile ilgili bulunan görevleri ve çalışma şekil ve esasları bildirilmiştir. Tüzüğün 10'uncu maddesinde, sigortalılık süresi içinde

aşağıdaki arızaların meydana gelmesi veya eski ve çalışmaya engel olmayan bir arızanın aşağıda yazılı seviyelere yükselmesi nedeniyle çalışamayacak duruma geldiklerinin Kurum sağlık tesisleri sağlık kurullarınca belirlenmesi halinde, sigortalıların, çalışma gücünün en az üçte ikisini yitirmiş sayılacakları; 43'üncü maddesinde, sigortalıların malûllük durumlarının saptanmasına ilişkin raporlar üzerine Kurumca verilecek kararlara karşı ilgililerin itirazlarının Sosyal Sigorta Yüksek Sağlık Kurulu tarafından incelenip karara bağlanacağı; 56'ncı maddesinde, Kurul kararlarının Kurumu bağladığı, Kurul kararlarında maddi bir yanlışlık görülürse, Genel Müdürlükçe bu hususun belirtildiği bir yazıyla dosyanın yeniden incelenmesinin Kurul'dan istenebileceği açıklanmıştır.

Ayrıca; Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından 5510 sayılı Kanununun 107'nci maddesine dayanılarak, 5510 sayılı Kanuna tabi işyeri, işverenler, sigortalı, hak sahipleri ile diğer ilgili kişi ve kuruluşlar açısından, sosyal sigorta işlemlerinin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları kapsayan Sosyal Sigorta İşlemleri Yönetmeliği hazırlanmış, anılan Yönetmelik 28.08.2008 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanarak 01.10.2008 günü itibarıyla yürürlüğe girmiştir. Yönetmeliğin "Malullük durumunun tespiti" başlıklı 55'inci maddesinde, sigortalının malullük durumunun, kendisinin veya işverenin istemi üzerine; Kurumca yetkilendirilen sağlık hizmeti sunucularının sağlık kurullarınca yöntemince düzenlenecek raporlar ve dayanağı tıbbi belgelerin, varsa sigortalının maluliyetine sebep olduğu ileri sürülen hastalığı ile ilgili daha önce başvuru sağlık hizmeti sunucularından temin edilecek rapor, tıbbi belge ve epikrizlerin, sigortalı hakkında daha önce Sosyal Sigorta Yüksek Sağlık Kurulu veya Kurum Sağlık Kurulunca verilmiş bir karar mevcut ise, bu kararın bir örneği ile dayanağı rapor ve tıbbi belgelerin, Kurum Sağlık Kurulunca incelenmesi sonucu Çalışma Gücü ve Meslekte Kazanma Gücü Kaybı Oranı Tespit İşlemleri Yönetmeliği'nde belirlenen usul ve esaslara göre saptanacağı belirtilmiş olup, bu Yönetmelik, 12.05.2010 günü Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Sosyal Sigorta İşlemleri Yönetmeliği'nin 125'inci maddesi ile yürürlükten kaldırılmış ise de, söz konusu yeni yönetmeliğin aynı başlığı taşıyan 51'inci maddesinde yukarıda değinilen 55'inci madde düzenlemesi aynen korunmuştur.

Anılan Yönetmelik hükümlerinin yollamada bulunduğu, 5510 sayılı Kanununun 107'nci maddesine dayanılarak çıkartılıp 01.10.2008 gününden geçerli olmak üzere 11.10.2008 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Çalışma Gücü Ve Meslekte Kazanma Gücü Kaybı Oranı Tespit İşlemleri Yönetmeliği'nin 12'nci maddesinde ise, 5510 sayılı Kanununun 4'üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamındaki sigortalıların sigortalılık süresi içinde; Arıza/Hastalık Listesinde (Ek-1) belirtilen hastalık veya arızaların meydana geldiği ve/veya eski ve çalışmaya engel olmayan bir arızanın, Arıza/Hastalık Listesinde (Ek-1) belirtilen seviyelere yükseldiği, Kurum Sağlık Kurulunca saptanan sigortalıların malûl sayılacağı, Arıza/Hastalık Listesinde (Ek-1) belirtilen arıza/hastalıklardan birden fazlası varsa çalışma gücünün en az %60'ını kaybedip kaybetmediğine ilişkin değerlendirmede en ağır sekel bulgunun dikkate alınacağı ve Balthazard Formülü'nün uygulanmayacağı hüküm altına alındıktan sonra "Yönetmeliğin yürürlük tarihinden önceki talepler" başlıklı geçici 1'inci maddesinde, bu Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihten önce çalışma gücü kaybı sonucu meslekte kazanma gücü kaybı durumlarının belirlenmesi isteminde bulunan sigortalılar için, yürürlükten kaldırılan ilgili sosyal güvenlik mevzuatının Kanuna aykırı olmayan hükümlerinin uygulanacağı açıklanmıştır.

Konuyla ilgili son olarak mutlaka belirtilmesi gerekir ki; 01.05.1982 tarihinde yürürlüğe giren 2659 sayılı Adli Tıp Kurumu Kanununun; 1'inci maddesinde, adalet işlerinde bilirkişilik görevi yapmak, adli tıp uzmanlığı ve yan dal uzmanlığı programları ile görev alanına giren konularda diğer adli bilimler alanlarında sempozyum, konferans ve benzeri etkinlikler düzenlemek ve bunlara ilişkin eğitim programları uygulamak üzere Adalet Bakanlığı'na bağlı Adli Tıp Kurumu kurulduğu; 2'nci maddesinde, Kurumun, mahkemeler ile hâkimlikler ve savcılıklar tarafından gönderilen adli tıpla ilgili konularda bilimsel ve teknik

görüş bildirme görevinin bulunduğu; 15'inci maddesinde, Adli Tıp Genel Kurulu'nun, adli tıp ihtisas kurulları ve ihtisas daireleri tarafından verilip de mahkemeler, hâkimlikler ve savcılıklarca kapsamı itibarıyla yeterince kanaat verici nitelikte bulunmadığı, sebebi de belirtilmek suretiyle bildirilen işleri, adli tıp ihtisas kurullarının verdiği rapor ve görüşleri arasında ortaya çıkan çelişkileri, adli tıp ihtisas kurulları ile ihtisas dairelerinin rapor ve görüşleri arasında ortaya çıkan çelişkileri, adli tıp ihtisas

kurulları ile adli tıp ihtisas dairelerinin ve adli tıp şube müdürlüklerinin rapor ve görüşleri arasında ortaya çıkan çelişkileri, adli tıp ihtisas kurulları ile Adli Tıp Kurumu dışındaki sağlık kuruluşlarının verdikleri rapor ve görüşler arasında ortaya çıkan çelişkileri, konu ile ilgili uzman üyelerin katılımıyla inceleyip kesin olarak karara bağlayacağı; 16'ncı maddesinde, Üçüncü Adli Tıp İhtisas Kurulu'nun, İkinci Adli Tıp İhtisas Kurulunun görevine girmeyen Sosyal Sigortalar ve İş Kanunları ile ilgili olaylar, maluliyetler, meslekte kazanma gücü kaybı, meslek hastalıkları ve mesleki kusurlara ilişkin işlemler hakkında bilimsel ve teknik görüşlerini bildirmek görevinin bulunduğu belirtilmiştir.

Tüm bu yasal düzenlemeler birlikte değerlendirildiğinde ortaya bazı sonuçlar çıkmaktadır. Öncelikle vurgulanmalıdır ki; 506 sayılı Kanunun 109'uncu maddesinde, Kurumca verilen karara ilgililer tarafından itiraz edildiği takdirde, durumun Sosyal Sigorta Yüksek Sağlık Kurulu'nca karara bağlanacağı açıklanmış ise de, ilgilinin bu aşamada itiraz hakkını idari makama karşı kullanmadan, bir başka anlatımla, anılan Kurul'a gidilmeden doğrudan dava açıp yargı yoluna başvurma, görülmekte olan davada da malûllük ile ilgili karara itiraz etme hakkı bulunmaktadır. Böylelikle mahkeme önüne gelen uyuşmazlığın ise, Anayasa'nın 141'inci maddesinin son fıkrasında yazılı olan, "davaların en az giderle ve mümkün olan çabuklukla sonuçlandırılması, yargının görevidir" hükmüne göre ve sözü edilen 109'uncu maddede öngörülen prosedür işletilerek çözümlenmesi gerekmektedir. 5510 sayılı Kanunun uygulanmasından kaynaklanan tıbbi uyuşmazlıkları gideren makam konumundaki Sosyal Sigorta Yüksek Sağlık Kurulu'nun aldığı kararın Sosyal Güvenlik Kurumu hakkında mutlak surette bağlayıcı olduğu, diğer ilgililer yönünden ise herhangi bir bağlayıcılığının bulunmadığı belirgin olup, yargı aşamasında ilgililerce Kurul kararına itiraz edildiği takdirde Adli Tıp Kurumu Başkanlığı veya Tıp Fakültelerinin ilgili kürsü konseylerinden Sosyal Sigorta Sağlık İşlemleri Tüzüğü çerçevesinde rapor alınması, 28.06.1976 gün ve 1976/4-6 sayılı Yargıtay İçtihadı Birleştirme Büyük Genel Kurulu Kararı gereğidir. Buradaki "ilgililer" sözcüğü, sigortalı, hak sahibi, işveren, hukuki yararı bulunmak kaydıyla Kurum kararından etkilenen başka kişileri içermektedir. Bununla birlikte, yasama organınca kabul edilen 2659 sayılı Adli Tıp Kurumu Kanununun 15'inci maddesiyle Adli Tıp Genel Kurulu'na verilen, inceleme ve kesin olarak karara bağlama görev ve yetkisi, kuşkusuz, bu tür uyuşmazlıkların sürekli itiraz yolu kullanılarak sürüp gitmesini önleme ve bir an önce en geniş katılımlı bir kurul kararı ile çekişmeyi sona erdirme amacını taşımakta olup, bu kapsamda, Adli Tıp Kurumu Başkanlığı'nın ilgili ihtisas kurulu ile üniversitelerin tıp fakülteleri ilgili bilim dalı başkanlıklarınca düzenlenen raporlar arasında beliren çelişkinin Adli Tıp Kurumu Başkanlığı Adli Tıp Genel Kurulu tarafından giderilip kesin olarak karar bağlanması da zorunludur. Nitekim Yargıtay Hukuk Genel Kurulu'nun 17.02.2010 gün ve 2010/21-60 Esas, 2010/90 Karar sayılı ilamı ile 06.10.2010 gün ve 2010/10-390 Esas, 2010/448 Karar sayılı ilamında da aynı yaklaşım ve görüşler benimsenmiştir.

Yukarıdaki yasal düzenleme ve açıklamalar ışığı altında inceleme konusu dava irdelendiğinde; öncelikle Sosyal Sigorta Yüksek Sağlık Kurulundan alınacak raporla maluliyet oranının belirlenmesi, malûllük durumu ile ilgili ortaya çıkan çelişkiler Adli Tıp Kurumu Başkanlığı Adli Tıp Genel Kurulu tarafından yasal mevzuat hükümleri çerçevesinde hazırlanacak raporla giderilip çalışma gücü kayıp oranı açıklıkla belirlenmeli, 506 sayılı Kanunun 56'ncı ve 5510 sayılı Kanunun 27'nci madde hükümleri kapsamında malûllük aylığının başlangıcı yönünden, malûllük olgusunun gerçekleşme tarihi raporda belirtilmeli,

kaybın en az üçte iki oranında olduğu saptandığında 506 sayılı Kanunun 53'üncü, oranın en az %60 olduğu belirlendiği takdirde ise 5510 sayılı Kanunun 26'ncı maddesinde belirtilen diğer aylık bağlama koşullarının varlığı değerlendirildikten sonra elde edilecek sonuca göre karar verilmeli, kuşkusuz, 5510 sayılı Kanun hükümlerine göre aylığa hak kazanma durumunda hakkı doğuran olay, anılan Kanunun ilgili maddesinin yürürlük tarihi olduğundan, aylık başlangıcı olarak, bu tarihi izleyen aybaşına karşılık gelen 01.11.2008 günü esas alınmalıdır.

O hâlde, davalı Kurum vekilinin bu yönleri amaçlayan temyiz itirazları kabul edilmeli ve hüküm bozulmalıdır.

SONUÇ: Temyiz edilen hükmün yukarıda açıklanan nedenlerle **BOZULMASINA**, 12.06.2012 gününde oybirliğiyle karar verildi.